

Arrest

nr. 93 537 van 13 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 31 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 5 juni 2012

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. RIAD, die loco advocaat E. SCHOUTEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende een eerste asielaanvraag in op 30 juni 2009.

1.2. Op 15 februari 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. In beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest met nummer 62 546 van 31 mei 2011 eveneens verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

1.4. Op 27 september 2011 dient verzoeker een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.5. Op 31 mei 2012 verklaarde de verwerende partij de in punt 1.4. bedoelde beslissing onontvankelijk. Deze beslissing werd betekend op 5 juni 2012, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten. Zij vormen de thans bestreden beslissingen.

1.6. Op 16 juli 2012 trof de verwerende partij een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met oog op verwijdering (bijlage 13septies).

1.7. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 19 juli 2012.

1.8. Op 20 juli 2012 trof de verwerende partij een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.9. Op 20 juli 2012 trof de verwerende partij een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis). Tegen deze beslissing diende verzoeker een verzoekschrift in bij de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg van Veurne die bij beschikking van 21 augustus 2012 het verzoek tot invrijheidstelling afwees. Bij beschikking van 26 oktober 2012 wijst de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg van Veurne opnieuw een verzoek tot invrijheidstelling af.

1.10. Op 25 juli 2012 trof de verwerende partij een beslissing tot weigering van inoverwegingname van de tweede asielaanvraag (bijlage 13quater).

1.11. Verzoeker diende tegen de in punt 1.6., 1.8 en 1.10. bedoelde beslissingen een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan in bij uiterst dringende noodzakelijkheid op 30 juli 2012. Bij arrest nr. 85 443 van 31 juli 2012 schorste de Raad de bestreden beslissingen.

1.12. Op 1 augustus 2012 trok de verwerende partij de in punt 1.10. bedoelde beslissing in en werd verzoekers asielaanvraag overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.13. De adjunct- commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 21 augustus 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad die bij arrest nr. 87 988 van 21 september 2012 eveneens besliste tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.14. Op 29 september 2012 vorderde de verwerende partij de heropsluiting van de verzoekende partij nadat verzoeker eerder op 29 september 2012 weigerde zijn medewerking te verlenen aan een repatriëring naar Kaboel.

1.15. Op 30 oktober 2012 werd verzoeker op gedwongen wijze onder escorte gerepatriëerd naar zijn land van herkomst met bestemming Kaboel.

1.16. Bij arrest nr. 93 523 van 13 december 2012 wordt het beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen de in de punten 1.6., 1.9. en 1.10 bedoelde beslissingen verworpen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad acht het beroep ambtshalve onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing. Blijkens het verzoekschrift ontwikkelt verzoeker immers enkel een middel met betrekking tot de beslissing waarbij zijn aanvraag om verblijfsmachtiging onontvankelijk verklaard wordt. De tweede bestreden beslissing strekt ertoe de illegale verblijfsstatus van verzoeker vast te stellen en steunt op andere juridische en feitelijke vaststellingen dan de beslissing waarbij zijn aanvraag om verblijfsmachtiging onontvankelijk verklaard wordt.

2.2. Voor wat betreft de eerste bestreden beslissing dient de Raad op te merken dat het belang van verzoekende partij bij haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet erin bestaat

haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Aangezien verzoekende partij niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan zij geen voordeel meer halen uit het door haar ingestelde beroep. Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet veronderstelt ook het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in het land van herkomst wordt ingediend. Wanneer de aanvrager zich nadien in het land van herkomst bevindt, quod in casu, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer op grond waarvan hij niet naar het land van herkomst kan terugkeren om er zijn aanvraag in te dienen (cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989).

Voor het overige kan nog verwezen worden naar het arrest nr. 93 523 van 13 december 2012.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het vereiste actueel belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA